

שיעור מספר 10*
4 - 10 מרץ

רוח הקודש, הדבר והתפילה

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: יוחנן 7:15, מתי 7:7, תהילים 66:18, יעקוב 8-6:1, יוחנן 5:14, מעשי השליחים 2:38.

פסוק לשינון: "וְכֹן גַּם הָרוּחַ עֹזֶרֶת לָנוּ בְּחַלְשֹׁתֵינוּ, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים לְהַתְפַּלֵּל כְּרְאוּי. וְאוֹלָם הָרוּחַ עֲצָמָה מִפְּגִיעָה בְּעַדְנוּ בְּאַנְחוֹת עֲמֻקּוֹת מַמְלִים. וְהַבּוֹחַ לְבָבוֹת יוֹדֵעַ אֶת מַחְשְׁבוֹת הָרוּחַ, מִפְּנֵי שֶׁהִיא מִפְּגִיעָה בְּעַד הַקְּדוּשִׁים בְּהַתְאָם לְרִצּוֹן אֱלֹהִים." רומים 8:26,27

הרוחניות האמיתית והתפילה הולכים יד ביד. הרוחניות האמיתית אינה יכולה להתקיים ללא תפילה נמרצת. מיד לאחר הצורך בחזרה בתשובה, אנו זקוקים לתחיית חיי התפילה שלנו. הבשורה הטובה היא שבזמן תפילתנו איננו נשארים ללא עזרתו של רוח הקודש. התפילות מקרבות אותנו לאלוהים; הן מביאות אותנו לתוך נוכחותו. תפילה מתוך האמונה מאפשרת לנו לחיות בהתאם לשפע הברכות של אלוהים. חיינו משתנים לחלוטין כאשר אנו מחזיקים בהבטחותיו של אלוהים בדברו. אלוהים יכול לספק לנו הרבה מעבר לצרכינו (פיליפים 4:19). התפילה האמיתית ורוחניות אוטנטית תמיד ממקמות את אלוהים במרכז, ושתייהן מקורן בדברו הכתוב.

איננו יכולים לבסס את חיינו הרוחניים על יסוד רעוע של ניסיון ורגשות סובייקטיביים, ללא התמקדות בתפילות בשיטות הרהורים עמוקים. יתר על כן, הרוחניות שלנו אמורה להיות מודרכת על ידי כתבי הקודש וללכת בעקבות רצונו של אלוהים כפי שדברו מגלה לנו. רוח הקודש היא זאת שמעוררת בנו את הרצון להמצא בנוכחותו של אלוהים בעת התפילה ולתמוך אחד בשני בעת התחנונים.

*לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-11 במרץ.

תפילות שנעימות לאלוהים

תפילות רבות מספור לובשות גלימה יפה, למרות שמניעיהן מוטלים בספק. אנו יכולים להתפלל על כך שמישהו ישאר בחיים מפני שאיננו רוצים לחיות בבדידות. אנו יכולים להתפלל על הצלחה בעבודת האלוהים מכיוון שאנו לוקחים חלק חשוב בה. אנחנו יכולים להתפלל על חזרה בתשובה של אדם מסוים מפני שחיינו יהפכו לקלים יותר. לעיתים קרובות תפילותינו מתרכזות יותר במה שאנחנו רוצים ולא במה שאלוהים רוצה. תפילות ריצוי לאלוהים הינן בעלות אופי שונה.

קראו יוחנן 7:15. מדוע חשוב כל כך עבור תפילותינו שנשכון בישוע ושדברו ישכון בנו? כיצד ישתנה מיקוד תפילותינו במידה ולא נשכון בישוע?

לחפש קודם כל את אלוהים ולהינות מנוכחותו חשוב הרבה יותר מכל הדברים שהוא יכול להעניק לנו. אם אלוהים נוכח בחיינו, אנו נרצה לעשות את מה שהוא חפץ; מחשבותיו יעצבו את רצונותינו. בעת שאלוהים הופך למרכז תפילותינו, אנו מתחילים להתפלל מנקודת מבטו. אנחנו נראה את כל חיינו דרך עיניו. פרספקטיבה שכזאת מרוממת את התפילה.

אלוהים מעוניין בנו עמוקות. הוא חפץ לקחת חלק בכל הבטי חיינו: בדאגתנו, בפחדנו, במשאלות ליבנו, בתקוותינו, ברצונותינו, בהצלחותינו, בשמחתנו ובנפילותינו – בהכל. אנחנו יכולים לדבר עימו על כל אותם הדברים כמו עם חבר הכי טוב. ולראות את הכל בעיניו.

התפילה אינה משנה את אלוהים, היא משנה אותנו, בגלל שאנחנו באים אל תוך נוכחותו המשנה של אלוהים.

"כשאנו מתפללים, אנו פותחים את ליבנו לאלוהים; אנו שופכים את ליבנו בפניו כשם שאנו נוהגים עם חבר. לא שהדבר נחוץ כדי ליידע את אלוהים על מצבנו, אלא כדי לאפשר לנו לקבל אותו. תפילה אינה מורידה את אלוהים אלינו, אלא מרוממת אותנו אליו." אלן ג' וייט, הדרך אל המשיח, עמ' 79.

איזה ציטוט עוצמתי! הוא מתייחס להיבטים חשובים ביותר של פעילות התפילה בנו ולמענינו. התפילה עצמה הופכת אותנו לפתוחים יותר לקבלת החסד, הכוח ונוכחותו של האל בחיינו. האם חחיותם כבר את הממשות של כוח התפילה המקרב אותנו לאלוהים? **תחשבו על חיי התפילה שלכם: זאת אומרת, על מה הנכם מתפללים, מתי הנכם מתפללים, מדוע הנכם מתפללים וכד'. מה ההשלכות של כל אלו על מצבכם הרוחני ועל יחסיכם על אלוהים? אילו שינויים הנכם נדרשים לעשות?**

בסיסה של התפילה המקראית: שאלו את אלוהים

קראו מתי 7:7. בטרם אנו מקבלים דבר מאת אדוני, עלינו לבקשו הדבר. מדוע בקשתינו חשובה כל כך, הרי שהוא כל-יודע?

בקשתינו מגלה את רצונינו ומבטאת את ביטחונינו באלוהים. דרך התפילה אנו מתקרבים אל אותו אחד, שממנו אנו מקבלים את התמיכה והסיוע. כאשר אנו מבקשים משהו מאת אדוני, אנחנו גם נותנים לו סמכות להתערב בעדינו באופן רשמי. אלוהים רוצה שנבקש ממנו. הוא חפץ שנביא לפניו את כל משאלותינו. אם לא נשאל ממנו, לא נקבל את המתנות שהוא מבטיח לנו. ישוע אמר: "וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, בְּקִשׁוּ וְיִנָּתֵן לָכֶם, חֲפָשׂוּ וְתִמְצְאוּ, דַּפְקוּ וְיִפָּתַח לָכֶם. כִּי כֹל הַמְּבַקֵּשׁ מִקָּבֵל, וְהַמְּחַפֵּשׁ מוֹצֵא, וְהַמְּדַפֵּק יִפָּתַח לוֹ." (לוקס 11:9)

קראו מרקוס 11:24, 1 יוחנן 5:14,15 ותהילים 66:18. מדוע לא קיימת בקשה גדולה מדי עבור אלוהים? מדוע טוב לדעת כי אלוהים הוא נדיב, ואוהב להעניק לנו שפע של דברים? מהו התנאי המקדים לכך שאלוהים יענה לתפילתינו?

אנחנו באמת יכולים לבקש הכל מאת אלוהים. אין בקשה קטנה מדי או לא חשובה עבורו. אין בקשה שהיא גדולה מדי עבור האלוהים. דרך האמונה אנחנו יכולים להישען על כל הבטחות כתבי הקודש ולקבל את המתנה המובטחת מידי בהתאם לרצונו (2 קורינתים 1:20).

אך עדיין ישנם מספר תנאים אשר עלינו למלא על מנת לקבל את מה שאנו מבקשים. אם רצוננו אינו נכנע כליל תחת סמכותו של אלוהים, ואילו בקשתינו משקפות רק את רצונותינו האנוכיים והחוטאים, אלוהים לא יענה לתפילותינו (ראה ישעיה 59:1). התנאי החשוב ביותר להגשמת תפילותינו הוא להכניע את רצוננו לרצונו של אלוהים ולשמוע בקולו. "כל מתנותיו של אלוהים מובטחות לנו בתנאי שנחיה חיי ציות לדברו" (Ellen G. White, Christ's Object Lessons, p. 145).

מכיוון שאנו יודעים כי אלוהים הוא נדיב אנו יכולים לבוא אליו מלאי אומץ. "אלוהים אינו יכול להיות מהולל על ידי תחינות אנוכיות אשר רק מראות ששום דבר אינו מצופה מאתנו בתמורה. הוא חפץ שכל מאמין יתקרב אל כסא החסד ברצינות וביטחה" (Ellen G. White, Signs of the Times, Aug. 7, 1901).

בסיסה של התפילה המקראית: האמונה

קראו מרקוס 11:24. למעט הבקשה, אלו היבטים נוספים מזכיר ישוע בהקשר התפילה?

הבקשה לכשעצמה אינה מספיקה. יש היבט נוסף חשוב אשר אמור להימצא בתפילותינו: אמונה. באגרת אל העברים נכתב: "וְגַלִּי אֲמוּנָה אֵי אֶפְשֶׁר לְהִיּוֹת כְּצוּי לְאֱלֹהִים" (עברים 11:6). כאשר אנו כורעים על ברכינו בפני האלוהים ופותחים את כתבי הקודש וחוזים באחת מתוך שלושת אלפים ההבטחות של אלוהים ואז פונים אליו בתמימות הילד, לקיים את הבטחתו, עלינו להאמין שהוא יעשה עבורינו את הטוב ביותר ברגע נתון.

קראו באגרת יעקב 1:6-8. באיזה אופן מתארים הפסוקים הבאים אדם, אשר חסר אמונה? מדוע אמונה היא תנאי מקדים לקבלת המתנה המובטחת?

בעת שאנו מתקרבים אל אלוהים, עלינו להאמין שהוא קיים ושהוא נותן גמול לדורשיו. תפילה יעילה אמורה להיות מלווה לא רק באמונה שאלוהים יכול לענות, אלא שהוא יעשה הכל בהתאם לרצונו.

במקרא, האמונה קשורה באופן תמידי לאמון. אנחנו יכולים לבטוח במישהו רק אם אנו יודעים שהאדם הזה ראוי לאמון. כאשר אנו מתלבטים האם אלוהים ימלא את הבטחתו, אנו מהססים ואיננו יכולים לצפות שנקבל ממנו משהו. להאמין - פירושו לבטוח בכל מילה ומילה שלו. זאת אומרת, שאנו מאמינים באלוהים והבטחותיו, אפילו כאשר הרגשות שלנו אומרים לנו אחרת. "הָאֲמוּנָה הִיא בְּטוּחַן בְּמַמְשׁוֹת הַדְּבָרִים הַמְקֻיָּמִים, הַזְכָּחַת דְּבָרִים שְׂאֵינָם נִרְאִים." (עברים 11:1). האמונה נצמדת אל הבטחות האלוהים, מפני שאנו מאמינים במה שהוא אמר (עברים 11:11). האמונה יודעת " שְׁחַלְלָה לְאֱלֹהִים לְשֶׁקֶר" (עברים 6:18). אלוהים הוא תמיד אותו דבר: היום, אתמול ולעולמים (עברים 13:8). האמונה יודעת שלא קיים דבר שהוא בלתי אפשרי עבור אלוהים (לוקס 1:37).

האמונה פותחת את הדלת לבית האוצר השמימי. דרך רוח הקודש, אלוהים מוביל את לבבות האנשים לבטוח בדבר אלוהים, ודרך האמונה תפילותינו הופכות לכל יכולות. **מה מסייע לכם בחיזוק אמונתכם? אילו היבטים תורמים לביטחונכם בישוע בכך שהוא יהיה מסוגל לעזור לכם בשעת המצוקה?**

בסיסה של התפילה המקראית: הצהרה על הבטחות האלוהים

כל אמונה תהיה חסרת תועלת אילו לא נצהיר את אותם הדברים עליהם התפללנו. קראו 1 יוחנן 15:14, 5: מדוע אנו יכולים להיות בטוחים שאלוהים שומע אותנו ושאונו מקבלים ממנו את שביקשנו?

ההיבט השלישי של התפילה המקראית היא קבלה. לאחר שאנו מביאים את רצוננו בפני אלוהים ומאמינים בהבטחותיו, עלינו להביע בפומבי הבטחות אלו. כיצד? אנו מביעים את הבטחותיו של אלוהים על ידי כך שאנו מודים לו על מה שקיבלנו. ובכך ההבטחות הללו מיושמות על לבנו. אלן וייט אמרה ש"כל מתנה שהוא הבטיח עלינו לבקש; לאחר מכן עלינו להאמין שאנו נקבל אותה ובסוף עלינו להודות לאלוהים על כך שכבר קיבלנו אותה" (Ellen G. White, Education, p. 258).

בלוקס 11: 8 ישוע משווה את דבר האלוהים לזרע. כפי שהזרע מכיל את כל עץ התפוח, הבטחותיו של אלוהים מכילות את מתנתו. כאשר אנו מצהירים את ההבטחה ומודים לאלוהים עליה, אנחנו כבר בעצם מחזיקים במתנה שהוא הבטיח. אנו מקבלים את המתנה המובטחת באמונה לפני שאנו מרגישים או רואים אותה.

אנו יכולים לראות דוגמא טובה לתפילה כזאת בחייו של ישוע בעת תחייתו של אלעזר חברו הטוב. ישוע ידע את רצון האלוהים במצב הזה במדויק. ביוחנן 1: 11 כתוב שהוא שאף למלא את רצון האלוהים ושהוא היה ממושמע. ביוחנן 41-39: 11 אנו קוראים שישוע הודה לאביו בטרם הקים לתחייה את אלעזר, למרות שהוא עדיין היה בקברו. כאשר ישוע הודה לאלוהים, הוא זכה להתממשות המבוקש. בתור ילדי האלוהים, אנו יכולים להישען על הבטחותיו, ולא על הסבריו. למרות שאיננו יכולים להסביר את הכל, אנחנו יכולים לבטוח בהבטחותיו.

"אלוהים אומר "וּקְרָאֵנִי בְּיֹם צָרָה אֶחְלָצְךָ וּתְכַבְּדֵנִי" תהילים 50: 15. הוא מזמין אותנו להפקיד את כל המבוכות והצרכים שלנו לידיו, ולחכות לסיוע האלוהי. הוא מצווה עלינו להתמיד בתפילה. בשעה שיבואו עלינו הקשיים, עלינו לשאת את תחנונינו הכנים והרציניים ביותר. דרך תחנונינו אנו מעידים על בטחונינו החזק באלוהים. הצורך שלנו גורם לנו להתפלל ברצינות, ואבינו שבשמים ישמע את תחנונינו." (Ellen G. White, Christ's Object Lessons, p. 172).

מדוע חשוב כל כך להביא הכל בידי האלוהים בתפילה?

תפילה למען רוח הקודש

קראו אפסים 3:16 ומעשי השליחים 2:38. מה אומרים הפסוקים הבאים על קבלתה של רוח הקודש לחיינו?

ישנם דברים רבים שאנו יכולים להתפלל עליהם, אף ישנו צורך רב ביותר בדבר אחד בייחוד בזמנים קשים אלו: זוהי מתנת רוח הקודש. זוהי המתנה הגדולה ביותר שישוע יכול להעניק לנו. אלוהים לא יכול היה לתת משהו כביר יותר לאנשיו מאשר רוח הקודש. שום דבר אינו יכול להתווסף למתנה הזאת (הרי מה אפשר להוסיף לקדוש ברוך הוא בעצמו?). דרכו ודרך פעולתו בחיינו, כל צרכינו באים על סיפוקם. ברכת רוח הקודש מביאה עימה בדרך את כל שאר הברכות.

למרות זאת, קיים מכשול אחד משמעותי והוא, אנחנו בעצמנו, מכיוון שלעיתים קרובות איננו מוכנים לקבל את רוח הקודש.

כפי שהיה בימי קהילת הברית החדשה, עלינו להבין שקודם כל עלינו לחזור בתשובה ולהכניע את חיינו במלואם תחת ישוע. וכן, רק בעזרת רוח הקודש אנו מסוגלים לעשות זאת. כאשר אנו עונים לקריאתו, החזרה בתשובה היא הפרי הראשון של עבודת רוח הקודש בחיינו. אנו צריכים להתוודות על חטאינו בענווה ומתוך אמונה, ואז הוא יוכל לטהר אותנו מכל טומאה. עלינו להבין עד כמה עמוק אנו שרויים בחטא ועד כמה אנו זקוקים לאלוהים ולחסדו בחיינו. בלעדיו אנחנו אבודים, מיועדים למות בגלל חטאינו ונידונים לאבדון עולם. ובכן, דרך תפילה רצינית, אנחנו נמלא את התנאים למתן רוח הקודש מאת האלוהים. לפי כך, כל מה שעלינו לעשות – זה לבקש את רוח הקודש מאלוהים והוא יעניק לנו אותו בשמחה. "ההורה השמימי יותר מרוצה להעניק את רוח הקודש לאלו המבקשים ממנו, הרבה יותר ממה שהורים ארציים מוכנים להעניק מתנות לילדיהם." (Ellen G. White, Ye Shall Receive Power, p.284)

מתנת רוח הקודש כאמצעי רוחני אינה מסתכמת בעצמה. הוא ניתנת על מנת לרומם את ישוע ולשקף את אופיו בחיינו ולאפשר לנו לשרת אחרים תוך בניית גופו של המשיח, הקהילה. על כך, כל עבודת אלוהים, ציבורית או אישית, אשר מעלה את הרוח מעל ישוע המשיח, שגוייה. הרי רק באמצעות ישוע המשיח "יש לָכֶם וְלָנוּ גִישָׁה בְרוּחַ אֶחָת אֶל הָאֵב." (אפסים 2:18).

מדוע מתנת רוח הקודש היא המתנה הגדולה ביותר שישוע יכל להעניק לנו? כיצד חוויתם את נוכחות רוח הקודש בחייכם? כיצד חייכם היו שונים ללא המתנה הזאת?

נקודות למחשבה

קראו את:

Ellen G. White, "Asking to Give," pp. 139-149, in Christ's Object Lessons
על מנת לקבל השראה מתוך הבטחותיו של אלוהים קראו גם את:
Ellen G. White, God has Promised (Washington, D.C.: Review and Herald,
1982).

ללא התפילה לא יהיה כוח רוחני בחיינו, מכיוון שהתפילה מחברת אותנו עם המקור של אותו הכוח. ללא התפילה לא יהיה לנו קשר קיומי עם אלוהים. אנו נהפוך לכלים ריקים שאולי יש בהם "צלם אלוהים", אך הם מופרדים לחלוטין מהכוח, מהמתנות ומההבטחות שבאים מלמעלה. ללא ספק, כפי שראינו השבוע, ניתנו לנו הבטחות נהדרות לגבי מענה האלוהים לתפילותינו. אך מה לגבי אותן הפעמים שאיננו מקבלים את מה שהתפללנו עליו, אפילו שנראה לנו שמלאנו את כל התנאים כמיטב יכולתנו? "אף אל תתאיישו אם תפילותיכם אינן נענות מיידית. לעיתים קרובות אלוהים רואה שהתפילה מתעסקת בגשמיות. בני האדם מתפללים על מה שיספק את רצונותיהם האנוכיים, ואלוהים אינו ממלא את בקשותיהם באותה הדרך שהם מצפים. הוא מעביר אותם דרך ניסיונות ומבחנים, הוא גורם להם להיכנע, עד שהם באמת רואים את צרכיהם האמיתיים. הוא אינו נותן לאנשים את אותם הדברים אשר יספקו את התיאבון המושחת שלהם, אשר יפגעו בבני אדם אחרים ויגרמו לחילול השם. הוא אינו נותן לבני אדם את מה שיעצים את שאפתנותם ויתרום אך ורק להתעלות עצמית. כאשר אנו באים אל האלוהים עלינו להיכנע בפניו, להתחרט ולהכניע הכל תחת רצונו הקדוש." (Ellen G. White, In Heavenly Places, p. 89).

שאלות לדיון:

1. באילו דרכים התפילה משפיעה על קיומינו הרוחני? זאת אומרת, כיצד התפילה משפיעה עליכם כאשר אתם מתפללים? מה שונה בכם לפני ואחרי התפילה?
2. מה תאמרו למישהו שמתפלל ומתפלל על משהו ואינו מקבל את הרצוי בדרך שבה קיווה לקבל, למשל תפילה בעד ילד חולה ומקרים דומים? כיצד אנו יכולים ללמוד לבטוח באלוהים אפילו במצבים כאלה?
3. בכיתות שלכם, דברו על ניסיונכם האישי בתפילה ומה משמעותה עבורכם. אילו דברים חדשים על התפילה, אשר עשויים לסייע לאחרים הנאבקים בהבנת מטרת התפילה, למדתם השבוע?
4. מדוע חשוב להתפלל בכל זאת, אפילו אם איננו מבינים את כל המהלך עד הסוף?